

מונולוג של ילד דיסלקטי

ליקוי
בכישורי
שפה

הבחנה
שמיעתית

הבעיה אצלי היא המלים. זה היה כך מהתחלה. זה מעצבן, כי אני מסוגל להבין וגם לחשוב. זה רק המלים. כשהייתי עדיין ילד קטן מאד אמרו עלי שאני כנראה לא שומע את האנשים שמדברים, למרות שאני שומע את צלצול הפעמון ואת נביחת הכלב - אבל זה הסתדר מהר.

שליפה

אני ידעתי מה דיברו אמא ואבא, אבל אצלי הקולות התבלבלו ולא יכולתי לאמר את הדברים שרציתי. לפעמים לא נזכרתי במלים המתאימות.

זכרון+
ליקוי
בכישורי
שפה

זה עדיין קורה לי, אבל עכשיו אני יכול לחשוב על מלים דומות, ובינתיים גם המלים הנכונות צצות במוחי לפעמים.

דימוי
עצמי

אני חושב, שהבעיה הקשה ביותר אתי, שאני שוכח את המלים שאני רוצה לקרוא אותם. קורה שאני לא מצליח ללמוד אותן, או אני עובד קשה מאד ולומד אותן, אבל מיד אני שוכח אותן, ויש גם כאלה שאני יודע ובדרך כלל מסתדר אתן, אבל הן יכולות גם להעלים לי פתאום ללא כל הודעה מוקדמת. אז הילדים אומרים שאני טיפש, ואני יודע שהמורה וגם המשפחה שלי חושבים כך, ולא חשוב מה הם אומרים. וזה כנראה נכון, כי אני באמת עובד קשה, גם אם המבוגרים אומרים שאני עצלן. הייתם צריכים לשמוע את המורה שלי, איך היא מתעצבנת כשאני שוכח משהו. היא אומרת: "אתה יודע את המלה הזאת. אתמול ידעת אותה. יכולת לקרוא אותה אם רק היית מנסה!", אבל אני לא יכול לשמת את זה. אני מנסה, אבל אני שוכח, גם אם רק לפעמים.

כתיבה:
שיכול
אותיות;
שגיאות
כתיב;
קריאות

מוטוריקה
עדינה

גם עם הכתיבה והכתיב יש לי בעיות קשות. אני לא מצליח לתת למלים צורה סבירה. זה יותר קשה מלקרוא אותן, כי אני צריך לתאר אותן קודם בראש ולכתוב אותן כמו שצריך, בלי ניחושים. טעות אחת ואתה אבוד! הם תמיד אומרים לי שים לב ל"ג" ול"ז". אלה אותיות שתמיד מתהפכות לי. וגם הרבה אחרות, וכשאני כותב "לא" זה יוצא לי "אל...", ובמקום "מגלי" "גמלי". ולפעמים הן אפילו לא נראות כמו מלים אמיתיות כי הן מבולבלות לגמרי. ואחר כך יש גם בעיה עם הכתיבה שלי. - אף אחד לא מצליח לקרוא את מה שכתבתי. למען האמת, גם אני לא יכול. זה לא נראה כמו שרציתי שיראה, ובינתיים הידיים שלי נורא מתעיפות ולא רוצות לזוז.

קצב עיבוד
מידע

והכל הולך לאט וכולם אומרים לי: "הזדרז! כולנו מחכים רק לך".

דימוי
עצמי

אני מרגיש כמו מטומטם ואז כל-כך נמאס לי מהכל, שאני חייב לצאת ולעשות משהו אחר, ורק אז אני חוסף על הראש באמת, בגלל שאינני מכין את שעורי הבית!

כתיבה:
שגיאות
כתיב.

גם לאחי הבכור היו בעיות, אבל עכשיו הוא כבר יכול לקחא. בכל-זאת הוא עדיין כותב בשגיאות, ובגלל זה מקבל ציונים נמוכים בבית-הספר התיכון. אחותי הגדולה מגמגמת ועוד איך! אבא אומר, שלאחי הקטן "ידיים ורגליים שנאליות" אחותי הקטנה (היא רק בת ארבע) - בסדר, נסה להבין אותה! אבל איך הם מדברים על שתי האחיות האחרות שלי! נכון, הן פשוט דהרו לאורך התיכון וגם האוניברסיטה, וכולם שואלים, "למה אתה לא יכול להיות חכם כמוהן?"

רקע
תורשתי

דענוי עצמי

כיווניות

אבל אבא אומר לי לא להתיאש, כי הוא גם נחשב טיפש בבית הספר ושנא ללמוד - אבל תראה איפה הוא היום! אולי הוא לא מיד מבחין בין ימין ושמאל, אבל יש לו משרה טובה עם משכורת מכובדת, והוא אומר שכנראה גם אני אצליח להרוויח את לחמי.

דומיננטיות
מוחית

למען האמת, יש לנו הרבה שמאליים מבולבלים במשפחה, כמו אמא ודודי יעקב, אבל אני למשל יכול להשתמש ביד אחת טוב בדיוק כמו בשניה, יד אחת לכמה דברים והשניה לדברים אחרים. אני אגיד לכם, אנחנו משפחה מבולבלת על כל הראש!

אינטליגנציה
תקינה או
גבוהה

לפני כמה זמן נתנו לי כמה מבחנים, והאיש אמר שאני נבון, אבל יש לי גם בעיות אמיתיות.

שיגיד זאת עוד פעם! אני שמעתי, שהאיש שנתן לי את המבחנים אמר לאמא שזה "מקרה קשה של דיסלקסיה" או משהו דומה לזה. זה נשמע מרא, ואמא בכתה. הוא אמר, שאפשר לעזור לי אם רק נמצא את המורה הנכון, אחד שיכול ללמד אותי בדרך שאני יכול ללמוד. כל מה שאני רוצה להגיד, נעשה משהו אבל מהר, כי העסק הזה עם המלים משגע אותי. או שאני אצא מדעתי, או שאני את עצבן וזה יהיה ממש בלגן.

מתוך: "פרספקטיבה" בטאון אורטון-דיסלקסיה

מתוך הספר:

27-29p.. The Many Faces of Dyslexia. Orton Dyslexia Society.M.B.: Rawson

ומאתר "אתגר" של ד"ר אסתר טוב-לי